

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/240/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313226520
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1313226520.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľa: V. O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Z., B. XX, zastúpená :V.. Dagmar Valentová, advokátka so sídlom Bratislava Panská 15, 811 05 Bratislava proti odporcovi: W. V., nar.XX.XX.XXXX, bytom trvalo v Z., N. 4, (doručovacia adresa: R. E., W. 7, XXX XX Z.), zastúpený : Mgr. Ján Ondáš, advokát, Jelšová 11, Bratislava v konaní o zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 19.10.2015, č.k. 7C/236/2013-216, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 7C/236/2013-216, zo dňa 19.10.2015 z r u š u j e a schvaľuje súdny zmier v tomto znení:

Odvolací súd m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 31C/311/1998, zo dňa 19.11.1998, v časti výživného navrhovateľa s tým, že otec W. V. sa zaväzuje k úradne nesplateného zročného výživného na toho času plnoletú dcéru V. O. V. za obdobie od 29.11.2013 do 25.11.2019 vo výške 6.000 eur v mesačných splátkach vo výške 250 eur, vždy najneskôr v 15. dnu v mesiaci bežného roku počnúc 15.04.2020, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou, na č.ú. V. O. V. vedený v UniCredit bank, a.s., IBAN: SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

E. zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudok súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke výživné od 29.11.2013 do 09.10.2014 vo výške 250 € mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci bežného roku, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom exekúcie. Zároveň bola odporcovi uložená povinnosť platiť navrhovateľke výživne od 10.10.2014 vo výške 350 € mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci bežného roku, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom exekúcie. Zročné vo výške 7.037,58 € za obdobie od 29.11.2013 do 19.10.2015 odporcovi povolil súd uhrádzať navrhovateľke v 100 € mesačných splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci bežného roku, spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Zároveň vyslovil, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 31C/311/1998 ,zo dňa 19.11.1998 v časti výživného na navrhovateľku.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh navrhovateľky zo dňa 29.11.2013, ktorým sa voči odporcovi domáhala zvýšenia výživného zo sumy 49,79 € (1.500,- Sk) na sumu pôvodne 250 €, pretože od posledného určenia výživného ubehlo 15 rokov, v tom čase navštevovala len základnú školu, toho času je študentkou posledného 8. ročníka na súkromnom osemročnom gymnáziu a v štúdiu chce ďalej pokračovať. Navrhovateľka poukázala na podstatnú zmenu pomerov na jej strane v súvislosti so štúdiom, školné ročne vo výške 1. 800 €, ktoré hradil prvé 4 roky starý otec a neskôr matka.

3. Odporca súhlasil s výživným len vo výške 100 €, poukázal na to, že tri roky je vedený evidencii nezamestnaných bez nároku na podporu, predtým mal živnosť upratovacie práce, asi pred 1,5 rokom živnostenský list vrátil. Od 08/2013 je práceneschopný. Býva u priateľky, ktorá ho živí, pričom nevlastní žiadnu nehnuteľnosť.

4. Po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, ako aj ust. § 65 ods. 3 a § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pričom zdôraznil, že právo na výživu dieťaťa vzniká jeho narodením a trvá až dokiaľ nie schopné samo sa živiť, pričom veková hranica 18 rokov má význam len z hľadiska procesného, tak isto hranica akýchkoľvek zárobkových schopností a možností dieťaťa je relatívna, pretože rodičia sú zodpovední za všestranný duševný a telesný rozvoj svojich detí. Ak dieťa študuje, trvá vyživovacia povinnosť počas štúdia, ak v ňom dieťa riadne pokračuje.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľka riadne ukončila stredoškolské vzdelanie následne pokračovala ako absolventka vysokej školy dennou formou, ktorej štúdium trvá. Mal za to, že skutočne došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľky, pretože výživne stanovené súdom formou rodičovskej dohody, ktoré bolo ešte v roku 1998 vo výške 1.500,- Sk (49,79 €). Podľa súdu prvej inštancie navrhovateľka nemohlo a ani nemôže v budúcnosti pokryť jej odôvodnené potreby zo sumy, ktorá bola pôvodne stanovená ešte v roku 1998. Odporca je dlhodobo nezamestnaný, pričom zamestnal sa až v priebehu konania o rozvoje a úprave práv a povinností voči v tam maloletej navrhovateľke. Súd prvej inštancie mal za to, že zdravotný stav odporcu nepotvrzuje skutočnosť, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach riadne zabezpečiť výživu jediného dieťaťa, a to navrhovateľky. Odporca má možnosť sa zamestnať v zmysle vo funkcie ním absolvovaného kurzu. Okrem bežného výživného sa žiadnym spôsobom nepodieľal, ani nepodieľa na výžive navrhovateľky, navyše odporca previedol nehnuteľnosť vo svojom výlučnom vlastníctve na ďalší subjekt, pričom jeho tvrdenie, že kúpnu cenu použil na svoje pôžičky súd vyhodnotil ako účelové z cieľom vyhnúť sa vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Matka navrhovateľky, u ktorej tak isto došlo k zmene pomerov, má dve vyživovacie povinnosti, je samoživiteľkou a výlučne zabezpečuje finančne aj inak navrhovateľku, i ďalšiu dcéru. Matka navrhovateľky síce disponuje nehnuteľnosťami, avšak sa ich nezbavuje. Pri určovaní konkrétnej výšky výživného súd vychádzal z potrieb navrhovateľky, prihliadal na zmenu pomerov na jej strane i strane jej matky, a tak zaviazal odporcu výživným v zmysle vyššie uvedeného petitu. Pokiaľ sa týka ročného výživného od 29.11.2013 do 19.10.2015 na toto ročné výživné súd povolil odporcovi splátky mesačne po 100 €.

6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie uviedol, že rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko v konaní úspešná navrhovateľka sa však výslovne náhrady trov konania vzdala, súd jej ich nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Odporca uviedol, že podáva odvolanie proti časti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 19.10.2015, týkajúcej sa uloženia povinnosti platiť výživné za obdobie od augusta 2015, keď podľa neho súd pri rozhodovaní dospel k rozhodnutiu na základe zisteného skutkového stavu ktorý neobstojí. Zároveň uviedol, že proti celému rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie aj z dôvodu, že pri určení výšky výživného za jednotlivé obdobia dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľka za podstatnú okolnosť zvýšenia výživného uviedla, že je absolventkou denného vysokoškolského štúdia vo Viedni, a preto žiadala z pôvodne navrhovanej mesačnej sumy 250 €, 350 €. Podľa odporcu potvrdenie o návšteve príslušnej vysokej školy sa však týka iba akademického roka 2014/2015, a teda platilo iba do júna 2015. Podľa informácií odporcu navrhovateľka už na predmetnej škole vo Viedni neštuduje, pretože štúdium ukončila po absolvovaní prvého ročníka vysokej školy. Od augusta 2015 žije vo Veľkej Británii kde aj pracuje na plný pracovný úväzok ako čašníčka. Síce popri tomto pracovnom úväzku údajne študuje vysokú školu, avšak externou formou. Túto skutočnosť však súd nezohľadnil pri svojom rozhodnutí, keď si nevyžiadal od navrhovateľky potvrdenie o návšteve školy za aktuálny akademický rok 2015/2016.

9. Keďže navrhovateľka od augusta 2015 pracuje vo Veľkej Británii ako čašníčka na plný úväzok, preukázala schopnosť sa samostatne živiť. Preto podľa odporcu je rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa povinnosti platiť navrhovateľke výživné za obdobie od augusta 2015 neplatný.

10. Odporca poukázal na ust. § 62 a § 75 Zákona o rodine a uviedol, že pokiaľ sa týka jeho schopností platiť výživné navrhovateľke, tie sú dané jeho reálnym príjmom v čase vydania rozhodnutia súdu, ktorý bol v čase vyhlásenia rozhodnutia vo výške 560 € brutto. Po odpočítaní odvodov do Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne a po odpočítaní hrubého príjmu má odporca čistý mesačný príjem vo výške cca 500 €. Pokiaľ sa týka možnosti získať finančné prostriedky u odporcu, tieto nevychádzajú z jeho reálneho príjmu sú dané okolnosťami jeho veku a zdravotným stavom ako aj tým, že vo veku 43-45 rokov je neskutočne ťažké nájsť si trvalý pracovný pomer. Zároveň odporca poukázal aj na jeho zdravotný stav, keď od 22.07.2013 bol práceneschopný, taktiež čo sa týka jeho majetkových pomerov uviedol, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani obchodné podiely s výnimkou 10-ročného motorového vozidla značky G. Pokiaľ v minulosti predal dvojizbový byt vo výške 76.346 € tieto finančné prostriedky vynaložil na úhradu dlhov, ktoré v tom čase mal. Nespochybňoval nároky navrhovateľky, keď určite na jej strane došlo k nárastu životných nákladov, avšak sám odporca má podstatne nižšiu životnú úroveň ako navrhovateľka, a to vďaka majetkovým pomerom jeho exmanželky, ktorá vlastní niekoľko lukratívnych nehnuteľností. Uviedol, že v prípade, ak by napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobilo by mu to veľké existenčné problémy, nakoľko by mu zostalo na celý mesiac cca 50 € z čoho by si nemohol zaplatiť ani stravu, to už nehovorí o zabezpečení oblečenia a hygienických potrieb. Sama navrhovateľka na pojednávaní dňa 08.07.2015 navrhla, že požaduje mesačne výživné vo výške 250 € a k tomu ešte mesačné 100 euróv splátky z ročného výživného v celkovej výške 2500 €, pričom ročné výživné za predošlé obdobie od 29.11.2013 do 31.08.2014 nepožadovala. Následne v osobnom rozhovore navrhovateľa uviedla v ten istý deň odporcovi, že by jej postačovalo aj mesačné vo výške 200 € s tým, že mesačná splátka zo zročného výživného by bola vo výške 100 €, teda celom 300 € mesačne.

11. K odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle dohody o úprave výživného na plnoletú dcéru zo dňa 13.09.2016. Uviedla, že o odvolaní doposiaľ nebolo rozhodnuté. Dňa 13.09.2016 s otcom - odporcom uzavrela dohodu o úprave výživného na plnoletú dcéru, ktorú pripojila ako prílohou tohto podania s tým, že došlo k úprave výživného nasledovne:

Otec W. V. sa zaväzuje platiť svojej dcére V. O. V. výživné od 29.11.2013 v sume 220 € mesačne vždy k 15. Dňu v mesiaci bežného roku počnúc októbrom 2016.

Zročné výživné od 29.11.2013 do 15.09.2016 v sume 5.780 € sa zaväzuje otec V. O. V. splácať v 30 € mesačných splátkach vždy k 15. Dňu v mesiaci bežného roku spolu s bežným výživným.

Otec W. V. sa zaväzuje mesačne uhrádzať svojej dcére V. O. V. bežné výživné spolu so splátkou zročného výživného v sume 250 € mesačne.

12. Krajský súd v Bratislave vyzval strany sporu listom zo dňa 04.11.2019, aby oznámili, či trvajú na uzavretej dohode o úprave výživného, a prípade, ak došlo k uzavretiu dodatku k tejto dohode, aby túto skutočnosť oznámili odvolaciemu súdu.

13. Dňa 20.12.2019 právna zástupkyňa navrhovateľky oznámila, že došlo k podpísaniu Dodatku č. 1 k dohode o úprave výživného na plnoletú dcéru zo dňa 13.09.2016 s tým, že tento Dodatok č. 1 zaslala spolu s písomným oznámením.

14. Vzhľadom na dohodu o úprave výživného na plnoletú dcéru, vrátane Dodatku č. 1, odvolací súd vytýčil pojednávanie vo veci samej dňa 31.03.2020 s tým, že pred začatím pojednávania odvolací súd sa pokúsil o zmier prítomných strán sporu, pričom prítomní zástupcovia a tiež aj za prítomnosti odporcu navrhli uzavrieť v predmetnej veci zmier, ktorý právny zástupca navrhovateľky, právny zástupca odporcu, a taktiež aj samotný odporca podpísali.

15. Podľa § 148 ods. 1 CSP žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmieru sa má súd vždy pokúsiť.

16. Podľa § 148 ods. 2 CSP súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

17. Odvolací súd v predmetnom sporovom konaní využil svoju mediačnú funkciu a snažil sa o zmier, ktorého výsledkom bol navrhnutý zmier strán sporu na predmetnom pojednávaní.

18. Stranami sporu navrhnutý zmier odvolací súd schválil, pretože nebol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací súd vychádzal pri schvaľovaní zmiaru zo skutkových tvrdení sporových strán a z doteraz vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie. V podstatne skúmal iba to, či zmier je možné podľa hmotného práva uzavrieť a či dohoda strán sporu nie je neplatná. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7C/236/2013-2016, zo dňa 19.10.2015, a zároveň schváleným zmiernom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 31C/311/1998, zo dňa 19.11.1998 v časti výživného navrhovateľa, a to tak ako je uvedené v schválenom zmierni. Strany sporu sa dohodli i o nároku na náhradu trov konania, a to tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd navrhnutý zmier stranami sporu v súlade s ust. § 148 CSP schválil.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).